

tør forudsætte, at ogsaa Finansministeriet vil erkjende, at der i alt Fald for Tiden og navnlig indtil en Forandring af andre Grunde skulde vise sig nødvendig, ikke af Hensyn til Statskassen er Anledning til at foretage Videre i nærværende Sag, ved hvis Afgjørelse hint Hensyn altid maa blive af underordnet Betydning."

Udvalget har fremdeles fra Finansministeren modtaget Oplysning om det Antal Exemplarer, hvori hver enkelt Stiftstidende i Januar og Juli Kvartal f. A. er bleven forsendt med Posten til ethvert Posthus i Stiftet udenfor Udgivelsesstedet. Det fremgaar heraf, at i Juli Kvartal var dette Tal for Aalborg Stiftstidendes Bedkommende 490; heraf kom 9 Exemplarer til Frederikshavn, 43 til Hjørring, 3 til Nykjøbing paa Mors og 9 til Thisted. For Aarhus Stiftstidende var Tallet 994; heraf kom 5 til Hobro, ingen til Mariager, 85 til Grenaa, 76 til Ebeltoft, 30 til Randers og 40 til Horsens. For Viborg Stiftstidende var Tallet 137; heraf kom slet intet Exemplar til Ribe og Løgstør, hvor der derimod af Aalborg Stiftstidende holdtes henholdsvis 79 og 74 Exemplarer. For Ribe Stiftstidende var Tallet 63, hvoraf der slet ingen kom til Holstebro, Herning, Lemvig og Struer, kun 1 til Fredericia, 1 til Veile, 3 til Kolding og 1 til Ringkjøbing. For Fyns Stiftstidende var Tallet 1610; heraf kom kun 5 til Rudkjøbing, 5 til Grøskjøbing, 19 til Middelfart, men 126 til Rjertemunde og 131 til Bogenfse. For Volland-Falsters Stiftstidende var Tallet 805; heraf kom f. Ex. kun 14 Exemplarer til Næstved, men 169 til Sønderbø. Endvidere har man modtaget Oplysning om, at af den Berlingske Tidende forsendtes der i samme Fjerdingaar 3359 Exemplarer til Posthuse i Danmark udenfor Kjøbenhavn, deraf 1737 til Posthuse paa Sjælland.

Udvalget har endvidere undersøgt, hvilket Omfang Forpligtelsen til at optage visse Beskjendtgjørelser uden Betaling efter de gjældende Regler har, samt hvilken Taxt for de betalte Kundgjørelser der for Tiden gjælder. I den forstnævnte Henseende er Reglen i Finansministeriets Skrivelse af 22de Sep-

tember 1852 udtalt saaledes, at Forpligtelsen omfatter Alt, hvad Ministerierne eller Dvrighederne anordningsmæssig eller ifølge hidtil fulgt Praxis ex officio have at bringe til offentlig Kundskab gennem de offentlige Tidender. Det maa herefter antages, at der i Reglen kun bliver at erlægge Betaling for Kundgjørelser fra Myndighederne, naar Udgifterne kunne og skulde refunderes af en Privat (t. Ex. naar Separation søges, og den bortreiste Ægtefælle indkaldes af Amtet), eller hvor der er en privat Formue, hvoraf de kunne afholdes (t. Ex. Strandingsgøds og fundne Sager), eller hvor der er Tale om en vis industriel Virksomhed fra det Offentliges Side. For kommunale Beskjendtgjørelses Bedkommende er det efter Rancelliskrivelse 23de April 1846 Reglen, at alle de, der af Dvrigheden forlanges indrykkede angaaende Foranstaltninger, der anordningsmæssig skulde træffes i Kommunens Interesse, saasom om Valg, Regnskaber o. L., skulde indrykkes uden Betaling, men at derimod Avertissementer om Auktioner over Kommunens Sorder og andre lignende Gjenstande skulde betales, med mindre Sagen angaar Kommunens fattig- og Skolevæsen, da der ingen Betaling skal gives.

Hvad Taxten angaar, er det oplyst, at denne seneft er fastsat til 4½ Sk. for hver Linie — udgjørende 40 Bogstaver Petitt Fraktur — eller dens Plads, hvorhos der endvidere erlægges 16 Sk. for hver Beskjendtgjørelse uden Hensyn til dens Størrelse, og 6 Sk. for hvert Nummer af Tidenden, der leveres som Legitimation for, at Indrykkelsen har fundet Sted.

Under de Overveielser, der have fundet Sted i Udvalget angaaende den Maade, hvorpaa de hidtil den Berlingske Tidende forbeholdte Beskjendtgjørelser for Fremtiden ville være at publicere, har Flertallet (Høgsbro, Nielsen, Sager, Tauber, Winther og Zahle) erklæret sig for en ved offentlig Foranstaltning udgiven Tidende, der formentlig baade vilde kunne afgive en ret anseelig Indtægt for Statskassen og tillige turde paaregne en saa almindelig Udbredelse over hele Landet, at Indholdet virkelig kunde siges at blive